

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 30ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος Ἐπίσκοπος Σμύρνης

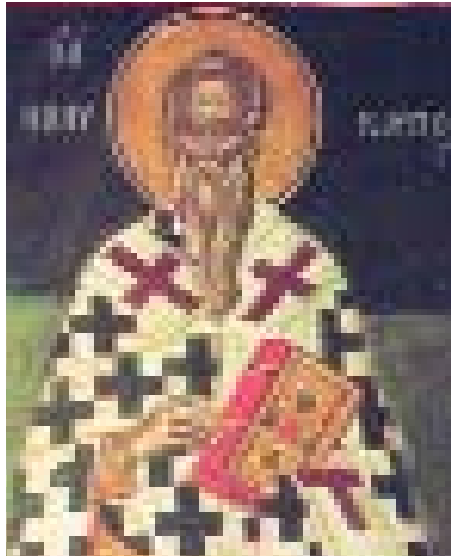
Ὁ Ἱερομάρτυρας Πολύκαρπος γεννήθηκε περίπου 60 χρόνια μετά τό Χριστό. Στό εἰκοστό ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔγινε Χριστιανός. Ἦταν μαθητής τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Πρίν ἀκόμα γίνει Κληρικός καί λόγω τῆς ὑποδειγματικῆς ζωῆς του εἶχε τό χάρισμα νά κάνει θαύματα. Σταμάτησε μεγάλη φωτιά πού κατάκαιγε τά πάντα στό πέρασμά της καί ἔθρεψε κόσμο πεινασμένο μέ καρπούς πού πολλαπλασίασε. Ἐπίσης, μέ τή δύναμη τῆς προσευχῆς του ἔστειλε βροχή πού ἀναζωογόνησε τήν ἄγονη γῆ. Σημαντικό ρόλο στήν ὄλη πορεία του εἶχε ἡ γνωριμία του στήν Σμύρνη μέ τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχε λάβει προσωπική ἐπιστολή, στήν ὁποία τόν ἐπαινοῦσε καί τόν συμβούλευε.

Ὅπως γράφει ὁ μαθητής του Εἰρηναῖος, ὁ Πολύκαρπος ἦταν εἶχε μεγάλη σωφροσύνη, ἦταν παράδειγμα ἡθους καί ἀφοσιωμένος στή διδασκαλία τοῦ θείου λόγου. Τά

προτερήματά του αὐτά καί ἡ γενναιοψυχία του, τόν ἔκαναν πολύ ἀγαπητό στόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη τόν Θεολόγο, πού τοῦ ἔδωσε τήν εὐχή του νά γίνει Ἐπίσκοπος Σμύρνης στήν Μικρά Ἀσία. Πράγματι ἔγινε Ἐπίσκοπος στή Σμύρνη μέ θαυμαστό τρόπο.

Ὁ προηγούμενος Ἐπίσκοπος, ὁ μακαριστός Βουκόλος, προαισθάνθηκε τό τέλος του καί τοῦ ζήτησε νά τόν διαδεχθεῖ στήν Ἐπισκοπή. Στό ἀξίωμα αὐτό ἐπιτελοῦσε τά καθήκοντά του μέ μεγάλο ζῆλο καί ἀναδείχθηκε ὁ δάσκαλος, ὁ

πνευματικός πατέρας, ὁ ποιμένας καί ὁ φρουρός τῶν Χριστιανῶν. Μάλιστα ἀνέλαβε εἰρηνευτική ἀποστολή στή Ρώμη τούς χρόνους τοῦ Ἀνικήτου (154-166 μ.Χ.). Ἡ διαφορά ἡμερομηνίας ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα καί ἡ ἀσύνητη τακτική τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ρώμης προκάλεσε σχίσμα, ἀνάμεσα στή Δυτική καί τήν Ἀνατολική αὐτοκρατορία, τό ὁποῖο τελικά ἀπέτρεψε ὁ

ἅγιος Πολύκαρπος.

Ὅμως τά χρόνια τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀντωνίνου Πίου (138-161) ἄρχισε σκληρός διωγμός τῶν Ρωμαίων ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Τότε καταδίωξαν καί συνέλαβαν τόν ἅγιο Πολύκαρπο μέ ἐντολή τοῦ ἀνθύπατου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Στάτιου Κορδάτου, ὁ ὁποῖος, μετά ἀπό ἐπίμονη ἀπαίτηση πολλῶν εἰδωλολατρῶν, τοῦ ζήτησε νά ἀπαρνηθεῖ τήν πίστη του καί νά βλασφημήσει δημόσια τόν Χριστό. Ὁ γέροντας τότε Ἐπίσκοπος, πού γιά περίπου ἕξι δεκαετίες ποίμανε ὡς Ἐπίσκοπος τήν Ἐκκλησία τῆς Σμύρνης, ἀρνήθηκε λέγοντας ὅτι: «ὅλη τῆ ζωῆ, γιά 86 ὀλόκληρα χρόνια τόν ὑπηρετῶ τόν Κύριό μου χωρίς ποτέ Αὐτός νά μέ ἀδικήσει. Καί πῶς μπορῶ τώρα νά βλασφημήσω τόν Βασιλέα καί Σωτήρα μου;». Τότε ὁ Στάτιος Κορδάτος διέταξε νά τόν ρίξουν στήν φωτιά γιά νά τόν κάψουν ζωντανό στό Στάδιο τῆς Σμύρνης. Ὅμως ὁ ἅγιος Πολύκαρπος βγήκε λίγο ἀργότερα σῶος μέσα ἀπό τίς φλόγες χωρίς νά ἔχει πάθει τό παραμικρό. Ἀμέσως ἕνας δήμιος τόν κτύπησε μέ τό ξίφος του καί τόν σκό-

τωσε κόβοντάς του τό κεφάλι. Ὁ ἀποκεφαλισμός τοῦ Ἱερομάρτυρα Πολύκαρπου ἔγινε στίς 23 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 156 μ.Χ. γι' αὐτό καί ἡ μνήμη του ἐορτάζεται ἐκείνη τήν ἡμερομηνία κάθε χρόνο.

Οἱ χριστιανοί τῆς ἐποχῆς του τιμοῦσαν τόν ἅγιο Πολύκαρπο ὡς «διδάσκαλο τῆς Ἀσίας», γιατί δίδασκε τή γνήσια ἀποστολική παράδοση, δηλαδή τήν πίστη πού παρέλαβε ἀπό τοὺς μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Ἰ. Χριστοῦ, μερικούς ἀπό τοὺς ὁποῖους γνώρισε. Μάλιστα μαθήτευσε κοντά στόν ἀπόστολο Ἰωάννη τόν Εὐαγγελιστή. Ὑπῆρξε ἕνας ἀπό τοὺς ἀναρίθμητους μάρτυρες τῆς πίστεώς μας, πού κυρίως τοὺς τρεῖς πρῶτους χριστιανικούς αἰῶνες διώχθηκαν, καί ἔλαβαν τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου. Ἀξιώθηκε νά μαρτυρήσει γιά τήν πίστη του στόν Χριστό, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ: «μή φοβᾶσαι γι' αὐτά πού πρόκειται νά πάθεις. Φρόντιζε νά εἶσαι πιστός μέχρι θανάτου καί ἐγώ θά σοῦ δώσω τό στεφάνι τῆς αἰώνιας ζωῆς» (Ἀποκάλυψη Ἰωάννου, 2,10).

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Παναγίας

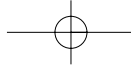
Οἱ ἀπορίες μας...

-Τί εἶναι τό Τριῶδιο;

-Οἱ ἐκφράσεις «ἀνοίγει τό Τριῶδιο» ἢ «ἄνοιξε τό Τριῶδιο» εἶναι γνωστές σέ ὅλους. Ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου ξεκινᾶ μιά ξεχωριστή περίοδος γιά τήν Ἐκκλησία καί τοὺς πιστοὺς της, τό Τριῶδιο, πού ὀλοκληρώνεται τό Πάσχα (γιά νά ἀκολουθήσει τό Πεντηκοστάριο). Τό πρῶτο μέρος τοῦ Τριωδίου εἶναι οἱ τρεῖς πρῶτες ἑβδομάδες (τέσσερις Κυριακές), πού ἀφοροῦν στή σταδιακή προετοιμασία γιά τό περασμά μας στή Μεγάλη Σαρακοστή, ἡ ὁποία μαζί μέ τή Μεγάλη Ἑβδομάδα, περιλαμβάνει ἑπτὰ ἑβδομάδες νηστείας καί εἶναι τό δεύτερο καί σημαντικότερο μέρος τοῦ Τριωδίου.

Οἱ περισσότεροι ὅμως χριστιανοί δέν

ξέρουν τή σημασία τοῦ Τριωδίου καί ἀντί γιά πνευματικό ἀγώνα μέ προσευχή, νηστεία καί μετάνοια γιά τόν ἁγιασμό τῆς ψυχῆς ἐπιδίδονται σέ ξέφρενη διασκέδαση, μέθη καί ἀναβίωση εἰδωλολατρικῶν ἐθίμων, ὅπως εἶναι οἱ μεταμφιέσεις καί τά καρναβάλια. Ἔτσι στό λεξιλόγιο τῶν περισσοτέρων σήμερα Τριῶδιο σημαίνει καρναβάλια καί ξέφρενες διασκεδάσεις. Τό καρναβάλι εἶναι ἕνα εἰδωλολατρικό ξενόφερτο ἔθιμο, προϊόν τοῦ φόβου, τῆς ἀγνοίας καί τῆς δυσειδαιμονίας τοῦ πρωτόγονο σκεπτομένου ἀνθρώπου. Οἱ αἰσθησιακές γιορτές τοῦ Διονύσου (Βάκχου) στήν ἀρχαία Ἑλλάδα καί τοῦ Θεοῦ Σατούρνου (Σατουρνάλια) στήν ἀρχαία Ρώμη εἶναι οἱ ρίζες τῶν σύγχρονων καρναβαλικῶν ἐθίμων. Οἱ ἀρχαῖοι εἰδωλο-

λατρικοί λαοί ἔκαναν πολλές τελετουργίες γιά τόν ἐξευμενισμό τῶν κακῶν δυνάμεων ἢ τῶν θεῶν μέ χαρακτηριστικό τόν αἰσθησιασμό, τή μέθη, τίς θυσίες (ζῶων καί ἀνθρώπων), τίς πομπές, τίς μεταμφιέσεις, τά ὄργια. Ἰδιαίτερα ὁ καρνάβαλος σχετίζεται μέ τό μεγάλο πρόβλημα τῆς ὑποκρισίας. Τό βαθύτερο αἶτημα τοῦ ἀνθρώπου νά ἀναγεννηθεῖ καί νά μεταμορφωθεῖ δέν ἱκανοποιεῖται μέ τίς καρναβαλικές μεταμφιέσεις.

Στήν πραγματικότητα ὅμως τό Τριῶδιο εἶναι μιά μεγάλη ἐκκλησιαστική περίοδος πού ἀρχίζει ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνη καί Φαρισαίου καί τελειώνει τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Ἡ ὀνομασία τῆς περιόδου αὐτῆς ὀφείλεται στό βιβλίο πού χρησιμοποιεῖται στήν Ἐκκλησία αὐτές

τίς μέρες καί λέγεται «Τριῶδιο», ἐπειδή οἱ ὕμνοι τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἀποτελοῦνται ἀπό τρεῖς ᾠδές, ἐνῶ στίς ἄλλες περιόδους ἀπό ἐννέα ᾠδές.

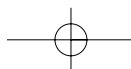
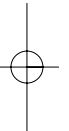
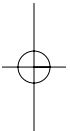
Ἡ πρώτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου (Τελώνου καί Φαρισαίου), μᾶς διδάσκει τήν ἀξία τῆς ταπεινώσης, πού εἶναι τό πρῶτο σκαλοπάτι τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα πού ἔχομε νά διανύσουμε.

Ἡ δεύτερη Κυριακή (τοῦ Ἀσώτου) μᾶς διδάσκει τή μετάνοια καί τήν ἐξομολόγηση πού μᾶς συμφιλιώνει μέ τόν ἑαυτό μας καί τόν Θεό.

Ἡ τρίτη Κυριακή (Ἀπόκρεω) μᾶς διδάσκει τήν ἀνταπόδοση πού θά γίνει στήν Δευτέρα Παρουσία, ὅποτε θά ἀναστηθοῦν ὅλοι οἱ ἀνθρωποι γιά τήν τελική κρίση.

Ἡ τέταρτη Κυριακή (ἐξῶση τοῦ Ἀδάμ-Τυρινή) μᾶς διδάσκει τήν ἐξορία τῶν πρωτοπλάστων ἀπό τόν παράδεισο, ἐξ αἰτίας τῆς παρακοῆς. Ἡ ἐβδομάδα πού προηγεῖται λέγεται Τυρινή, γιατί κατά τήν ἐβδομάδα αὐτή τρῶμε ἀπ' ὅλα, ἐκτός ἀπό τό κρέας, ὡς μία σταδιακή εἴσοδο στή νηστεία, τήν ὁποία ἔκανε 40 μέρες στήν ἔρημο καί ὁ ἴδιος Κύριος μας Ἰ. Χριστός πρὶν ξεκινήσει τή δημόσια δράση του. Στήν Παλαιά Διαθήκη εἶχαν νηστεύει ὁ Μωϋσῆς πρὶν λάβει τίς πλάκες τοῦ Νόμου ἀπό τόν Θεό καί ὁ Προφήτης Ἡλίας στήν ἔρημο τοῦ Χωρήβ. Μέ τήν τέταρτη Κυριακή τελειώνει ἡ προπαρασκευαστική περίοδος τοῦ Τριωδίου καί μέ τήν Καθαρά Δευτέρα ἀρχίζει ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή μέ νηστεία καί πνευματική προετοιμασία, μετάνοια, ἐξομολόγηση, θεία κοινωνία καί ἀγαθοεργίες. Ἀκόμα τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἔχομε εἰδικές ἀκολουθίες: Τό Μεγάλο Ἀπόδειπνο κάθε ἀπόγευμα ἐκτός ἀπό τά Σαββατοκύριακα, τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς κάθε Κυριακή ἀπόγευμα, τίς Προηγιασμένες Λειτουργίες κάθε Τετάρτη καί Παρασκευή, τούς Χαιρετισμούς τῆς Θεοτόκου κάθε Παρασκευή ἀπόγευμα, τήν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος τήν Πέμπτη τῆς Δ' ἐβδομάδας καί τόν Ἀκάθιστο Ὑμνο τήν Παρασκευή τῆς Ε' ἐβδομάδας τῶν Νηστειῶν, πού μᾶς προσκαλοῦν καί μᾶς βοηθοῦν στήν προσπάθειά μας νά προετοιμασθοῦμε κατάλληλα γιά νά ζήσουμε τά πάθη καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἑνορίας Ἁγίας Αἰκατερίνης Σητείας

Ίστορίες από τήν Παλαιά Διαθήκη

Ἡ πύργος τῆς Βαβέλ

Μετά τόν κατακλυσμό, ὁ Νῶε καί τά παιδιά του πού σώθηκαν μέσα στήν κιβωτό ἔζησαν ἀγαπημένοι καί χαρούμενοι. Ἀπό τούς τρεῖς γιούς τοῦ Νῶε, τόν Σήμ, τόν Χάμ καί τόν Ἰάφεθ προέρχονται οἱ διάφορες φυλές τῆς γῆς. Ὅσο περνοῦσαν τά χρόνια, οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν πολλοί καί ἄρχισαν νά σκορπίζονται σέ διάφορα μέρη. Μερικοί ἀπό τούς ἀπογόνους τοῦ Σήμ κίνησαν ἀπό τά ἀνατολικά κι ἦρθαν νά κατοικήσουν στήν πεδιάδα ἑνός τόπου πού λεγόταν Σενναάρ. Σιγά-σιγά ὅμως οἱ ἄνθρωποι ξεχνοῦσαν τόν Θεό κι ἄρχισαν νά γίνονται ὑπερήφανοι. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος προόδευε τεχνολογικά καί στηριζόταν περισσότερο στή γνώση καί τίς δυνάμεις μέ τίς ὁποῖες τόν προίκισε ὁ Θεός, τόσο πιο πολύ ἀπομακρυνόταν ἀπό τόν Θεό. Νόμιζαν ὅτι

μόνοι τους νά κάνουν τό καθετί κι ὅτι δέ χρειάζονται πιά τήν ἀγάπη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ ὑπερηφάνεια τούς ἔβαλε τήν ἰδέα νά κάνουν κάτι πολύ μεγάλο καί ἐντυπωσιακό γιά νά μιλάει γιά αὐτούς ὅλος ὁ κόσμος καί νά τούς θυμοῦνται οἱ ἐπόμενες γενιές.

Αὐτό τό περιστατικό περιγράφεται μετά τόν κατακλυσμό τοῦ Νῶε στό πρῶτο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τή Γένεση. Ἐκίνησαν, λοιπόν, νά κατασκευάζουν μιᾶ μεγάλη πόλη καί στή μέση τῆς πόλης ἕναν πανύψηλο πύργο, πού ἡ κορυφή του νά φτάνει στόν οὐρανό. Θά χρησιμοποιοῦσαν μάλιστα τή νέα ἀνακάλυψη τῆς ἐποχῆς,

δηλαδή κτίσιμο μέ τούβλα καί ἄσφαλο, ὑλικά πιο ἀθεκτικά καί βολικά ἀπό ὅτι οἱ πέτρες καί ἡ λάσπη πού χρησιμοποιοῦσαν μέχρι τότε.

Ὁ Θεός ὅμως ὅταν εἶδε ὅτι αὐτό τό ἐγωϊστικό καί ἀνώφελο ἔργο κατασκευαζόταν μέ ἀλαζονεία καί ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐμπιστεύονταν μόνο τίς δικές τους δυνάμεις, ἀποφάσισε νά τό σταματήσει. Κι αὐτό διότι δέν ὑπολόγιζαν τόν Δημιουργό τους καί νόμιζαν ὅτι μποροῦν νά κατασκευάσουν ὅ,τι θέλουν, ἀκόμα καί πύργο πού θά ἔφτανε μέχρι τόν οὐρανό, γιά νά τούς θαυμάσουν οἱ ἄλλοι.

Μέχρι τότε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μιλοῦσαν τήν ἴδια γλώσσα. Ἔτσι ὁ καθένας καταλάβαινε τί ἔλεγαν οἱ ἄλλοι. Ὁ Θεός, ὅμως, γιά νά δείξει στους ἄνθρωπους πόσο κακό κάνει ἡ ὑπερηφάνεια, τούς ἔφερε

σύγχυση στή γλώσσα. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά μιλοῦν διαφορετικές γλώσσες μεταξύ τους καί αὐτοί πού ἔκτιζαν τό πύργο δέν μποροῦσαν νά συνεννοηθοῦν καί δέν καταλάβαινε ὁ ἕνας τή γλώσσα τοῦ ἄλλου! Ἔτσι ὁ πύργος ἦταν ἀδύνατο νά συνεχιστεῖ καί λυπημένοι οἱ ἄνθρωποι ἀναγκάστηκαν νά σταματήσουν τά ἀνόητα σχέδια τους. Ὁ πύργος ἔμεινε μισοτελειωμένος, γνωστός ὡς «ὁ πύργος τῆς Βαβέλ», πού θά πεῖ πύργος τῆς συγχύσεως. Ἀπό ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι, ἀφοῦ δέν μποροῦσαν νά συνεννοηθοῦν, χωρίσθηκαν καί σκορπίσθηκαν σέ ὅλα τά μέρη (Γένεσις ΙΙ κεφ.). Δηλαδή ἀπό τότε χωρίσθηκαν οἱ φυλές τῆς γῆς καί δημιουρ-

γήθηκαν οί διάφοροι λαοί πού ό καθένας μιλούσε διαφορετική γλώσσα.

Ή σύγχυση τών γλωσσών είναι εικόνα τής έλλειψης επικοινωνίας ανάμεσα στους λαούς, αλλά και ανάμεσα στους ανθρώπους τής ίδιας κοινωνίας ή ομάδας. Δέν ήταν τόσο ή διαφορετική γλώσσα πού θά χώριζε πλέον τούς ανθρώπους, αλλά τό μυαλό και ή καρδιά, ή νοοτροπία και τό συναίσθημα. Δηλαδή άκόμα και ανάμεσα σε όμοεθνεΐς πού μιλούν τήν ίδια γλώσσα ό ένας δέν καταλαβαίνει τόν άλλο και ύπάρ-

χει δυσκολία συνεννόησης.

Ή ιστορία του πύργου τής Βαβέλ μάς διδάσκει ότι όσο ό άνθρωπος πλουτίζει σε γνώσεις και στηρίζεται στίς δικές του μόνο δυνάμεις, χωρίς νά έχει σχέση μέ τόν Δημιουργό του και συντηρητή τών πάντων Θεό, οδηγείται πρós τήν καταστροφή. Τότε και τά άγαθά του πολιτισμού και τά επιτεύγματα τής τεχνολογίας δέν τά χρησιμοποιεί γιά τό καλό όλων, αλλά γίνονται στά χέρια του μέσα γιά νά επιβληθεί στους άλλους.

Ή Άγιος Πορφύριος Ήπίσκοπος Γάζης

Ή Όσιος Πορφύριος γεννήθηκε στήν Θεσσαλονίκη και ήταν παιδί πλούσιων και εύσεβών γονέων. Ήξησε κατά τούς χρόνους του βασιλιά Άρκαδίου πού βασιλεύσε από τό 395 έως τό 408 μ.Χ. Σε νεαρή ηλικία πήρε τήν άπόφαση νά άσκητεύσει. Ήφυγε από τήν πατρίδα του και πήγε στήν Αίγυπτο.

Ήκει μπήκε σε μία σκήπη και έγινε μοναχός. Άφοϋ πέρασε πέντε χρόνια στήν άσκηση έφυγε και πήγε στα Ήεροσόλυμα, όπου μέ τά κηρύγματά του και τή διδασκαλία του, κατάφερε νά οδηγήσει πολλούς άπιστους στή σωστή πίστη. Γι' αυτό και ό Πατριάρχης Ήεροσολύμων Πραϋλιος τόν χειροτόνησε Διάκονο και

Πρεσβύτερο. Μετά από λίγο χειροτονήθηκε Ήπίσκοπος Γάζης από τόν Ήπίσκοπο Καισαρείας τής Παλαιστίνης Ήωάννη.

Άπό τότε ό Άγιος άφοσιώθηκε στο ποιμαντικό του έργο και έκανε πολλά θαύματα. Μία μέρα αντίληφθηκε ότι οί πολιτικοί άξιωματούχοι τής περιοχής τής Γάζας, οί όποιοι ήταν αίρετικοί και είδωολάτρες,

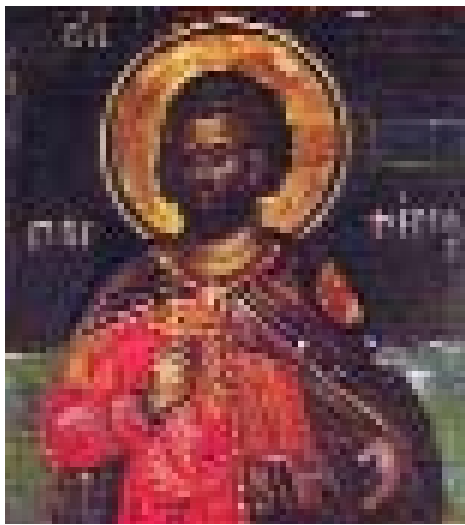
άδικοϋσαν τούς Χριστιανούς. Τότε ό Άγιος πήγε στήν Κωνσταντινούπολη και ζήτησε τή βοήθεια του αυτοκράτορα. Ήκει συνάντησε τόν τότε Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ήωάννη τόν Χρυσόστομο και του διηγήθηκε τά συμβαίνοντα στήν περιοχή τής έπαρχίας του, και γιά ποίο σκοπό πήγε στήν

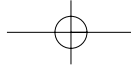
Κων/πολη. Άμέσως ό Ήερός Χρυσόστομος όδήγησε τόν άγιο Πορφύριο στον Άμάντιο, πού ήταν φρουρός του αυτοκράτορα.

Ήο Άμάντιος είπε στή βασίλισσα τήν αίτία και τόν σκοπό γιά τόν όποιο ό άγιος Πορφύριος πήγε στήν Κωνσταντινούπολη. Ήκει δέχθηκε μέ ευμένεια τόν Άγιο και άνέ-

φερε στο βασιλιά τά σχετικά μέ τόν σκοπό του έρχομου του στήν Πόλη. Ήπίσης του άνέφερε και μία προφητεία πού τής είπε ό Άγιος, ότι δηλαδή θά γεννήσει παιδί άρσενικό. Ή βασιλιάς χάρηκε πάρα πολύ γιά τήν πρόβλεψη αυτή και ευχαρίστησε τόν Θεό.

Και πραγματικά ή βασίλισσα γεννήσε

ἀρσενικό παιδί, τόν μετέπειτα αὐτοκράτορα Θεοδόσιο τόν Μικρό. Ἀμέσως τότε κάλεσε Ἄγιο καί τό εὐλόγησε. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή παρακάλεσε τόν Βασιλιά νά ἱκανοποιήσει ὅλα τά αἰτήματά του.

Ὁ Βασιλιάς μόλις ἄκουσε τό ὑπόμνημα μέ τά αἰτήματα τοῦ Ἁγίου δέν τά δέχθηκε λέγοντας ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά διωχθοῦν οἱ εἰδωλολάτρες, γιατί ἦταν πολύ χρησιμοί καί πρόσφεραν οὐσιαστική βοήθεια στήν αὐτοκρατορία. Ἡ βασίλισσα ὅμως ἐπέμεινε καί τοῦ εἶπε: «Εἶναι βαριά βέβαια Δέσποτα ἡ αἴτηση αὐτή, εἶναι ὅμως βαρύτερη ἡ ἀπόρριψή της». Τότε ὁ βασιλιάς ἀποφάσισε νά ἱκανοποιήσει τά αἰτήματα τοῦ Ἁγίου Πορφύριου καί ἔστειλε ἀμέσως γραπτή ἐντολή νά διωχθοῦν ἀπό τή Γάζα οἱ αἰρετικοί καί οἱ εἰδωλολά-

τρες πολιτικοί ἄρχοντες.

Ἄφοῦ, λοιπόν, ὁ ἅγιος Πορφύριος πέτυχε τό σκοπό του, ἔλαβε ἀπό τή βασίλισσα ὡς δῶρο χρυσά νομίσματα γιά νά κτίσει ἐκκλησία καί ἐπέστρεψε στή Γάζα. Μόλις ἔφτασε ἐκεῖ κατέστρεψε τούς ναούς τῶν εἰδῶλων καί ἐκδίωξε τούς αἰρετικούς. Στή θέση πού βρισκόταν εἰδωλολατρικός ναός, ἀφοῦ τόν ἔκαψε, ἔκτισε ἐκκλησία, σύμφωνα μέ τό σχέδιο πού τοῦ εἶχε ὑποδείξει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ἔζησε στήν ἐπαρχία του γιά εἴκοσι τέσσερα χρόνια καί ἔκανε πάρα πολλά θαύματα, ὥσπου κοιμήθηκε τόν ὕπνο τῶν δικαίων καί παράδωσε τήν ἀθάνατη ψυχή στόν Θεό. Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη του στίς 26 Φεβρουαρίου.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας

Ἐδῶ γελαῖμε

Ὁ δάσκαλος ἀπευθύνεται στόν Παῦλο:

-Ντροπή σου, πού ἔσπασες τόν χάρακα στό κεφάλι τοῦ συμμαθητῆ σου. Στεναχωρήθηκες τουλάχιστον γι' αὐτό;
-Ναί, κύριε. Τό μετάνιωσα, γιατί πρέπει νά δώσω 5 Εὐρώ γιά νά ἀγοράσω καινούργιο χάρακα!

Ἐνα τσιγγανάκι ζητᾷ ἐλεημοσύνη ἀπό μία κυρία, ἡ ὁποία αὐστηρά τοῦ ἀπαντᾷ:

-Ντροπή! ἔπρεπε νά εἶσαι σχολεῖο, ἀντί νά βρίσκεσαι ἐδῶ.

Καί τό τσιγγανάκι ἀπαντᾷ:

-Πῆγα σχολεῖο, ἀλλά ἐκεῖ ὑπῆρχαν μόνο παιδιά, δέν ἔβγαλα οὔτε ἕνα εὐρώ.

Ὁ δάσκαλος ρωτᾷ:

-Στέλιο, ποιός εἶναι ἡ πληθυντικός τῆς λέξης βρέφος;

-Τά ... δίδυμα, κύριε.

-Μαρία, παιδί μου, τί θά πεῖ ὑποκρισία;

-Νά πηγαίνεις στό σχολεῖο γελαστή ἐνῶ εἶσαι ἀδιάβαστη.

Μιά κότα μπαίνει στόν κῆπο ἑνός πολύ τσιγκούνη ἄνδρα.

-Μποροῦμε νά τή φᾶμε σήμερα τό μεσημέρι, πρότεινε ἡ γυναίκα του.

-Καλύτερα περίμενε ἕως αὔριο, τῆς λέει ὁ σύζυγός της, ἴσως κάνει αὐγό γιά τό πρωινό!

Ἐνας τουρίστας κάνει βόλτα στήν πλατεία καί θαυμάζει τό πῶς πετοῦν τά περιστέρια. Ξαφνικά νιώθει κάτι νά τοῦ πέφτει ἀπό πάνω καί νά τοῦ κάνει ἄσπρη τή ζακέτα.

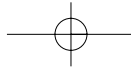
Βλέποντας τό μεγάλο λεκέ, κοιτᾷ πρός τά ἑπάνω καί ψιθυρίζει μέ ἀνακούφιση:

Ἄχ, εὐτυχῶς πού οἱ ἀγελάδες δέν πετοῦν!

Ἐνας νεοσύλλεκτος παρουσιάζεται στό λοχία τῆς κουζίνας μέ τό συσσίτιο στό χέρι:

-Λοχία μου, σε αὐτό τό φαῖ ὑπάρχει χῶμα.

Ἐ, καί; γιατί ἔχεις ἔρθει ἐδῶ, γιά νά διαμαρ-

τύρεσαι ή για να υπηρετείς την πατρίδα;
 -Νά υπηρετήσω την πατρίδα βέβαια, αλλά
 όχι και να τή φάω! ***

Ένας ηλικιωμένος ταξιδιώτης, μόλις έχει
 κατέβη από τό πλοίο στό λιμάνι καί ρωτᾷ
 τόν ταξιτζή:

-Πόσα θέλετε να μέ πάτε στό σταθμό τῶν
 λεωφορειῶν;
 -Δύο Εὐρώ, κύριε.

-Καί για τή βαλίτσα;

-Γιά τή βαλίτσα τίποτα.

-Θαυμάσια, τότε πάρε τίς βαλίτσες, ἐγώ θά
 πάω μέ τά πόδια.

-Μή μέ ἐνοχλεῖς, λέει ἕνας στρατιώτης στόν
 ἄλλο. Δέ βλέπεις ὅτι γράφω στήν ἀρραβω-
 νιαστικιά μου;

-Καί γιατί γράφεις ἀργά;

-Ἐπειδή δέν ξέρει να διαβάζει γρήγορα.

Βρεῖτε τίς ἀρετές

Σέ κάθε σειρά γραμμάτων εἶναι κρυμμένες δύο ἀρετές. Οἱ δύο αὐτές λέξεις τῆς κάθε
 σειρᾶς εἶναι ἀνακατεμένες, ὅμως τά γράμματά τους εἶναι στή σειρά. Εὐχόμεστε να τίς
 ἀποκτήσετε καί τίς δέκα ἀρετές μέσα στό 2006.

1. ΑΓΥΠΑΟΜΠΟΗΝΗ	ΑΓΑΠΗ / ΥΠΟΜΟΝΗ
2. ΧΕΑΡΓΑΤΙΚΟΤΑΗΤΑ	_____ / _____
3. ΚΕΓΚΑΛΡΑΩΣΤΕΥΝΙΑΗ	_____ / _____
4. ΠΡΕΑΙΟΤΡΗΝΗΤΗΑ	_____ / _____
5. ΤΑΠΙΣΕΣΙΤΝΩΗΣΗ	_____ / _____
6. ΑΥΤΕΛΟΓΠΙΝΩΣΔΙΑΑ	_____ / _____

Ἀκροστιχίδα

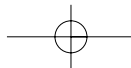
Συμπληρῶστε τήν ἀκροστιχίδα καί θά βρεῖτε κάθετα τό ὄνομα ἑνός μαρτυρικοῦ νησιοῦ.

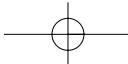
1. _____	Τό βορειότερο νησί τοῦ Ἰονίου πελάγους.
2. _____	Ἔτσι ἔλεγαν τό νερό στά ἀρχαία ἑλληνικά.
3. _____	Λέμε διαφορετικά τή χώρα μας καί ...
4. _____	Αὐτός πού ράβει τά ροῦχα.
5. _____	Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὀνομάζεται ἀλλιῶς καί βασιλεία τῶν ...
6. _____	«Στῶμεν καλῶς... μετά φόβου» λέει ὁ Ἱερέας στή Θ. Λειτουργία.

Αἰνίγματα

1. Σταγόνα, σταγόνα ὀρθώνονται κρυστάλλινες πανέμορφες κολῶνες. Τί εἶναι;
2. Εἶναι τό ἔντομο πού ράβει καί θαυμάσια ὑφαντά φτιάχνει. Ποιό εἶναι;
3. Δέν μπορεῖ να μετρήσει παραπέρα ἀπ' τό δώδεκα. Ποιό εἶναι;
4. Ποιό προάσπιο τῆς Ἀθήνας δαγκώνει;
5. Τί κοινό ἔχουν τά βιβλία καί τά δένδρα;

ΑΝΣΗΣΤΑΥΡΟΝΕΩΥ: Ὀριζόντια: 1. ΤΡΙΩΔΙΟ - ΧΟ, 2. ΓΙΟΣ - ΕΑΝ, 3. ΡΖ - ΚΡΙ-ΚΡΙ, 4. ΙΟΝ
 - ΝΗΣΙ, 7. ΑΡΜΑΤΗ - ΤΟ, 8. ΕΚΑΝΗ - ΕΑΣ, 9. ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ, 10. ΟΝ - ΑΣΙΑΤΗΣ.
 Κάθετα: 1. ΤΥΡΙΝΗ - ΟΦΗ, 2. ΡΙΖΟΣ, 3. ΙΟ - ΚΟΕΑ, 4. ΟΣ - ΚΑΖΙΝΟ, 5. ΣΑΤΑΝΑΣ, 6. ΙΑΚΩΒ
 - ΣΟΜΑΤΑ, 5. Ν.Σ. -ΚΑΒΑΝΑΣ, 6. Η - ΚΑΤ - ΤΗΡΕΙ, 7. ΚΟΖΑΝΗ-ΤΑ, 8. ΟΡΕΙΝΗ-ΕΟΤ, 9. ΑΝΑΣΤΑΣΗ,

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Ἡ περίοδος πού ξεκινᾷ ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνη καί τοῦ Φαρισαίου. -Τά ἀρχικά τοῦ θρησκευμάτος μας. 2. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ... καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. -Υποθετικός σύνδεσμος. 3. Ἄφωη ρίζα. - Ἄγριοκάτσικα πού ζοῦν στά ὄρη τῆς Δυτικῆς Κρήτης. 4. Ἑλληνικό πέλαγος, χωρίς τήν κατάληξή του. -Τή Δευτέρα Παρουσία θά ἀναστηθοῦν τά ... τῶν νεκρῶν. 5. Τά ἀρχικά τοῦ

Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου. -Ἡ Καβάλα εἶναι πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ... 6. Ἄρθρο θηλυκοῦ γένους. - Νοσοκομεῖο τῆς Ἀθήνας. - Τό ἀντίθετο τοῦ παραβαίνω στό γ' ἐνικό πρόσωπο. 7. Πόλη τῆς Μακεδονίας. - Ἄρθρο 8. Ἡ Ἀράχωβα εἶναι ... κωμόπολη. - Συντομογραφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ. 9. Τό Πάσχα ἐορτάζουμε τήν ... τοῦ Κυρίου μας. 10. Ὁ ἅγιος πού ἦταν μοναχός. **ΚΑΘΕΤΑ:** 1. Ἡ τελευταία ἐβδομάδα πρὶν τή Μεγάλη Σαρακοστή -Ὁμάδα τῆς Κρήτης. 2. Γνωστός Ἕλληνας ἠθοποιός πού δέν ζεῖ σήμερα. 3. Πρέπει ὅλοι νά φυλαγόμαστε ἀπό τόν ... τῆς γρίπης τῶν πτηνῶν. - Ἡ Κορέα χωρίς ρ. 4. Ἄλλιῶς τό μέχρι. - Κάποιοι χάνουν ἐκεῖ τά λεφτά τους. 5. Αὐτός πού πάντα πολεμᾷ τοὺς Χριστιανούς. 6. Αὐτόν πήγε νά θυσιάσει ὁ Ἀβραάμ. - Εἶναι καί ἡ Κρήτη. 7. Κολοβός... ἀρματηλάτης. - Οὐδέτερο ἄρθρο. 8. Περιοχή τῆς Ἀθήνας. - Τά ἀρχικά τῆς Ἑνώσεως Ἀγροτικῶν Συνεταιρισμῶν. 9. Ὁ ... εἶναι ἔθιμο τῆς Καθαρῆς Δευτέρας. 10. Τό πάνω στά Ἀγγλικά - Αὐτός πού κατάγεται ἀπό τήν Ἀσία.

Κατασκευή: Πῶς φτιάχνεται ἓνας χαρταετός

Ὑλικά: τετράγωνο χαρτιά (τουλάχιστον 20Χ20 ἑκατ.) κομματάκια χρωματιστό χαρτί ἢ αὐτοκόλλητες βουλίτσες, κατσαρή κορδέλα.
Βοηθήματα: ψαλίδι, κόλλα καί ξυλομπογιές ἢ μαρκαδόροι (ἂν θέλουμε νά τόν ζωγραφίσουμε).
Τρόπος κατασκευῆς: Διαλέγουμε ἓνα τετράγωνο χαρτί σέ ἓνα χρώμα πού μᾶς ἀρέσει καί τό διπλώνουμε λοξά στή μέση, μύτη μέ μύτη. Ἀνοίγουμε τό χαρτί καί διπλώνουμε τίς δύο γωνίες μέχρι τή μεσαία γραμμή.

Γυρίζουμε τόν χαρταετό ἀπό τήν ἄλλη πλευρά. Τό πρόσωπο μπορούμε νά τό φτιάξουμε ἀπό κομματάκια χρωματιστοῦ χαρτιοῦ πού θά τό κόψουμε καί θά τό κολλήσουμε στό χαρταετό. Μποροῦμε ἀκόμα νά κολλήσουμε πολύχρωμες αὐτοκόλλητες βουλίτσες γιά νά σχηματίσουμε τά μάτια καί τή μύτη ἢ νά ζωγραφίσουμε ἓνα πρόσωπο μέ ξυλομπογιές ἢ μαρκαδόρους. Στό τέλος βάζουμε στόν χαρταετό μας καί μιά οὐρά ἀπό κορδέλα καί εἶναι ἔτοιμος νά πετάξει στόν ἄνεμο. Καλή Καθαρή

ΑΝΣΗ ΔΙΝΙΜΑΤΩΝ: 1. ΣΤΑΝΔΑΓΜΗΤΕΣ, 2. Η ΑΡΑΧΗ, 3. ΤΟ ΡΟΝΟΪ, 4. ΤΟ ΚΑΒΟΡΙ, 5. ΤΑ ΦΑΝΑ. ΑΝΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: 1. ΚΕΡΚΡΑ, 2. ΥΔΟΡ, 3. ΠΑΤΡΙΔΑ, 4. ΡΑΠΤΗΣ, 5. ΟΥΡΑΝΩΝ, 6. ΣΤΩΜΕΝ. ΚΑΘΕΤΑ: ΚΥΠΡΟΣ ΟΙ ΑΡΕΤΕΣ: 1. ΑΓΑΠΗ - ΥΠΟΜΟΝΗ, 2. ΧΑΡΑ - ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, 3. ΚΑΝΟΣΥΝΗ - ΕΚΡΑΤΕΙΑ, 4. ΠΡΑΟΤΗΤΑ - ΕΙΡΗΝΗ, 5. ΑΥΤΟΝΤΩΣΙΑ - ΕΝΤΙΛΙΑ.

